

Rigsdagstidende.

1852. Forhandlingerne paa Landstinget. № 192.

Tredie Session.

92de Møde.

Onsdagen den 3die Marts.

(Forts.)

Finantsministeren (forts.): Jeg troer, man i saa Henseende maa holde sig til det Factiske, der er det, at ved den for Kongeriget Danmark givne Finantslov er vedtaget visse Udgifter og tillige bevilget visse paa Kongeriget faldende Indtægter, men at man veed, at der, som Bidrag til at bære disse fælles Statsfor nødenheder, som Danmark nu alene maa udrede, kan ventes Overfluddet fra de øvrige Landsdele. Det formulerede bestemte Forslag for Diebliffet om, hvilken Fordeeling der i saa Henseende kan være at gøre imellem Danmark og de øvrige Landsdele, troer jeg maa erkendes at være umuligt; derimod antager jeg det for en Selvfølge, at der ved den næste Finantslov, der fremlægges, maa finde en foreløbig Ordning af dette Forhold Sted, der vil være at følge, indtil en fælles Forsatning for hele Monarchiet kan oprettes, til hvilken Fællesforsatning da ogsaa det fælles Indtægts- og Udgiftsvæsen maa komme til at staae i et bestemt betegnet Forhold.

Besvarelse: Det ærede Udvalg har i sin Betænkning henledet Opmærksomheden paa flere meget vigtige Punkter i den hele finantstille Stilling, men det har derom udtalt sig med megen Forsigtighed og Tilbageholdenhed. Jeg for min Part kunde have ønsket, at det ærede Udvalg ikke havde anvendt saamegen Tilbageholdenhed, men udtalt sig med større Bestemthed, fordi jeg troer, at dette havde været til Gavn for det Hele, til Gavn for, hvorledes den hele Stilling skulde opfattes. Der er maaffee et Par andre Punkter, jeg kunde have ønsket, at det ærede Udvalg havde udtalt sig om, navnlig om, hvorledes Landets hele finantstille Stilling er eller bør opfattes, idet jo,

som bekendt, dette er en Gjenstand, der oftere har været bragt paa Bane saavel i den ærede Forsamling som udenfor den, og der hersker de forskjelligste Anskuelser i saa Henseende, saa at der endogsaa er bleven fremsat en Mening om, at vor hele finantstille Stilling skulde være slet. Det forekommer mig, at dette er et Punkt af en saadan Vigtighed, at det, idetmindste efter min Mening, havde været ønskeligt, om det ærede Udvalg havde taget det under nøiere Overveelse og udtalt sig noget nærmere derom. Det er vel muligt, at den Bemærkning, som findes i Udvalgets Betænkning med Hensyn til Kassebeholdningen og dennes Indfyldelse paa Landets hele finantstille Stilling, kan have været medvirkende Aarsag til, at det ærede Udvalg ikke herom nøiere har yttret sig; men imidlertid troer jeg dog, at det havde været ønskeligt, om Udvalget alligevel havde yttret Noget i saa Henseende. Det vilde fremdeles ogsaa, forekommer det mig, have været ønskeligt for hele den tilkommende Opfattelse af vore Forhold, dersom det ærede Udvalg havde yttret sig om Indkomstskatten og Hensigtsmæssigheden af en saadan, idet dette er et af de Punkter, der har været meget under Omtale, og man dog egentlig ikke veed, hvad Meningen er derom i den ærede Forsamling. Jeg skal ikke gaae ind paa alle de Spørgsmaal og alle de Punkter, paa hvilke det ærede Udvalg har henledet Opmærksomheden; der er kun et Par, hvortil jeg skal knytte nogle Bemærkninger.

Det ærede Udvalg har med Hensyn til Activerne og Dispositionen over Activerne ved § 11 af Finantsloven gjort opmærksom paa, at det vilde være hensigtsmæssigt, at det Forhold, som Finantsbestyrelsen indtager med Hensyn til Activerne, kunde blive ordnet ved en Lov, at det kunde blive bestemt, hvorvidt Finants-